

ÜNNEPI NYILATKOZAT

A Magyar Református Egyház Közös Zsinata, ma, az 1567-ben tartott debreceni alkotmányozó zsinat 450. évfordulóján, a reformáció 500 esztendejét felidéző emlékében, Istennek ad hálát egyházunk megtartásáért, és Őt magasztalja azért a boldog megtapasztalásért, hogy a Szentháromság Isten a világ kezdetétől fogva annak végezetéig megtartja és megoltalmazza kihívott népét.

Hálát adunk Istennek az előttünk járó nemzedékekért, akiket Szentlelke által újra és újra felébresztett arra, hogy egyházunk a reformáció bibliai felismerései és hitvallásaink tanítása alapján rendezze be életét és végezze szolgálatát.

450 évvel ezelőtt, súlyos viták közepette, az evangélium szerint reformált egyház vezetői és testületei azért fogadták el a II. Helvét Hitvallást, mert teljes odaszánással igyekeztek az egyház életét és szolgálatát Isten akarata szerint megújítani, a téves tanításoktól megtisztítani, továbbá annak Krisztusban adott egységét megőrizni, és mindezekről mindenki számára bizonyosságot tenni. Ezzel a döntéssel a debreceni zsinat a református keresztyén hit és élet, tanítás és szolgálat számára kívánt segítséget adni és mértéket biztosítani, csatlakozva a korabeli Európa számos egyházához.

A Zsinat – miközben hálát ad az előttünk járók felismeréséért és dicsőíti Istent a reformáció évszázados áldásaiért – a reformátori örökség és hitvallásos lelkület szellemében kinyilvánítja, hogy

- mindenkor igyekszik a Szentírás, valamint a keresztyén hit tartalmát még mélyebben megismerni, azt tanítani, gyülekezeteinek és intézményeinek életét e tanításhoz igazítani;
- mindenkor kész számot adni a keresztyén hitről és a Krisztusba vetett reménységéről abban a világban, amelyben Isten jó teremtését ismeri fel, és amelynek tartozik bizonyosságot tenni az Evangélium igazságáról, Isten üdvözítő akaratáról;
- bizonyosságot tesz a keresztyén hit és élet egységéről, és igyekszik elhárítani minden téves tanítást, amely Krisztustól elszakítva, ezt az egységet kívülről vagy belülről megbontani szándékozik;
- bűnbánattal és önvizsgálattal veszi számba az egyház életének és tanításának minden olyan megnyilvánulását, amely a múltban gátolta küldetése betöltésben vagy a jelenben veszélyezteti az evangéliumról való bizonyágtételének a tisztaságát és szolgálatának hitelességét;
- „a jobbra taníttatás alázatával” – imádságban nem lankadva, a Szentírás tanulmányozva, a hittapasztalatokat megosztva, a teológiai munkálkodást megbecsülve – kész Isten Igéjének mélyebb és teljesebb megértésére, elkérve a kegyelemben való növekedés áldását, hogy egyházunk élete és szolgálata gazdagabb, teljesebb és hűségesebb legyen;

- hivatalos hitvallásaink értékeinek képviselése és elmélyült tanulmányozása mellett igyekszik a keresztyén hit jelenkori megvallásának körülményeit és feltételeit az egyetemes egyház többi részegyházainak tanításában és liturgiai örökségében is megismerni és megvizsgálni, a kölcsönös megbecsülés, a testvéri párbeszéd és megértés készségével.

Krisztus a jövő! Együtt követjük Őt!

Debrecen, 2017. 06. 24.